

[Socialministeren.]

Forholdet er i denne sag netop det, at alle sagkyndige er enige om, at forældrene ikke har misrøgtet barnet. For mig at se ville det da være absurd med en lovbestemmelse, hvorefter mennesker, der benævnes bedsteforældre, eller andre, der er uenige med forældrene og sagkundskaben, skulle kunne foranledige forældremyndigheden frataget forældrene. Der oprettes for tiden eksternatskoler landet over. I sidste uge talte jeg med repræsentanter for Silkeborg kommune om en eksternatskole dér. Men hvor sådanne skoler ikke eksisterer endnu, er en kostskole som den i Vodskov et stort gode.

Bjarneforeningen går i en desværre rent negativ kritik uden videre ud fra, at åndssvageforsorgens arbejde er til skade for de børn, som netop kun kan hjælpes gennem for sorgen. Man fremstiller sagen, som om et lettere åndssvagt barn er blevet anbragt på en lukket åndssvageanstalt, medens sandheden er, at barnet er blevet anbragt på et skolehjem, hvor det er faldet til og blomstret op, og hvor alle kræfter samvirker om at dygtiggøre det til en placering i det frie samfund. På disse falske forudsætninger pisker man en stemning op, hvilket desværre er let i forhold til en forsorgsgren, som ifølge sagens natur er sårbar. Man har på denne måde formået at give befolkningen et så forkert billede af de faktiske forhold, som man sjældent har set før. Det tjener ikke Bjarnes vel eller i øvrigt noget andet anerkendelsesværdigt formål at fortsætte denne kampagne mod Bjarnes forældre, åndssvageforsorgen og børneværnsmyndighederne.

Jeg fik i går besøg af fru Siig, der er formand for Ævnesvages Vel i Viborg og Thisted amter. Fruen henstillede indtrængende, at denne forfølgelse af en moder blev standset. Vi er mange kvinder, der har måttet sende vore børn på åndssvageanstalt, sagde hun; det er en tung byrde, og vore nerver kan ikke tage denne mistænkeliggørelse af vore motiver. Jeg lader denne henstilling

gå videre og henstiller i øvrigt at støtte Landsforeningen Ævnesvages Vel, der på et sagligt og sobert grundlag har gjort et stort og påskønnelsesværdigt arbejde for de åndssvage.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Petra Petersen* til socialministeren:

„Agter ministeren gennem en tilskudsordning eller ved andre foranstaltninger at sikre mindrebemidlede børnerige familier mælk til overkommelige priser?“

Petra Petersen: De sidste stigninger i mælkepriserne har bevirket, at mælk er blevet en luksusvare i de hjem, hvor de penge, der kan anvendes til maden, er meget små. Jeg behøver i og for sig ikke at forklare, hvad det er for hjem, for det kender ministeren. Alligevel vil jeg nævne, at det drejer sig om de gamle og om de enlige forsørgere, alle dem, hvis indtægter ligger under 200 kr. om ugen og deromkring, men først og fremmest gælder det de mindrebemidlede hjem, hvor der findes børn. For alle disse hjem er de nuværende mælkepriser en katastrofe og ensbetydende med, at en del børn ikke får den mælk, der er nødvendig for børn i deres opvækst. Hvis vi ser på de tilskudsordninger, vi havde under krigen og i de første efterkrigsår, ser vi da også, at tilskud til mælk var noget af det sidste, man lod falde bort. Vi ser deri en indrømmelse af, at det er nødvendigt at give hele befolkningen økonomisk mulighed for, at et så vigtigt produkt som mælk indgår i det daglige forbrug. Med de nuværende priser er der mange, som ikke har den mulighed. I en familie med f. eks. to børn vil et normalt mælkeforbrug i dag betyde, at familien skal udrede mellem 40 og 50 kr. pr. måned alene til mælk. Det er ganske uoverkommeligt for en familie med små indtægter. Disse familier må i forvejen bruge en alt for stor del af deres indtægt i den daglige husholdning. Der findes en dag, hvor det er umuligt at for-